

Препращащата юрисдикция следва да провери:

- дали съставянето и последващите изменения в националния списък на видовете бозайници, чието притежаване е разрешено, се основават на обективни и недискриминационни критерии,
- дали е предвидена процедура, позволяваща на заинтересованите лица да впишат видове бозайници в този списък, дали е лесно достъпна, дали може да бъде приключена в разумни срокове и дали в случай на отказ от вписване, който трябва да бъде мотивиран, същият може да бъде предмет на обжалване по съдебен ред,
- дали молбите за вписване на даден вид бозайници в посочения списък или за ползване на индивидуална дерогация за притежаване на екземпляри от видове, които не са посочени в списъка, могат да бъдат отхвърлени от компетентните административни органи само ако притежаването на екземпляри от съответните видове представлява реален риск за опазване на посочените по-горе интереси и изисквания, и
- дали условията — като посочените в член 3а, параграф 2, точка 3, буква б) и точка 6 от Закона от 14 август 1986 г. относно закрилата и хуманното отношение към животните, изменен със Закона от 4 май 1995 г. — за притежаването на екземпляри от видове бозайници, които не са посочени в същия списък, са обективно обосновани и не надхвърлят необходимото за осигуряване на крайната цел на националната правна уредба в нейната цялост.

(¹) ОВ С 155, 7.7.2007 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 19 юни 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Френска република

(Дело C-220/07) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 2002/22/ЕО — Електронни съобщения — Определяне на предприятията, които осигуряват предоставяне на универсалната услуга — Неправилно транспониране)

(2008/С 209/16)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности [представители: J.-P. Kerpenne и M. Shotter]

Ответник: Френска република [представители: G. de Bergues и V. Messmer]

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Неправилно транспониране [на членове 8, 12 и 13] от Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) (ОВ L 108, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 213) — Задължение за прилагане на ефективни, обективни и прозрачни механизми без допускане на дискриминация при определяне на предприятията, които могат да осигурят предоставянето на универсалната услуга — Национално законодателство, което изключва *a priori* икономическите оператори, които не могат да осигурят предоставяне на тази услуга на цялата национална територия

Диспозитив

- 1) С извършеното от нея транспониране във вътрешното право на разпоредбите за определяне на предприятията, които осигуряват предоставяне на универсалната услуга, Френската република не е изпълнила задълженията си по член 8, параграф 2, член 12 и член 13, както и по приложение IV към Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга).
- 2) Осъжда Френската република да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 211, 8.9.2007 г.

Решение на Съда (осми състав) от 24 юни 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Великото херцогство Люксембург

(Дело C-272/07) (¹)

(Обществени поръчки — Директива 2004/18/ЕО — Координиране на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки — Липса на транспониране в предвидения срок)

(2008/С 209/17)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности [представители: V. Stromsky и D. Kukovec]

Ответник: Великото херцогство Люксембург [представител: C. Schiltz]

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Не са приети всички необходими разпоредби за съобразяване в предвидения срок с Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр.116)

Диспозитив

- 1) Като не е приело в предвидения срок всички необходими закони, подзаконовни и административни разпоредби за съобразяване с Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки, Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по тази директива.
- 2) Осъжда Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 211, 8.9.2007 г.

Определение на Съда (четвърти състав) от 23 април 2008 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (Chancery Division) — Обединено кралство) — The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation/ Commissioners of Inland Revenue

(Дело C-201/05) (¹)

(Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Свобода на установяване — Свободна движение на капитали — Пряко данъчно облагане — Корпоративен данък — Дивиденди от акции, изплатени от чуждестранно дружество на местно дружество — Режим на чуждестранните контролирани дружества (ЧКД) — Положение, свързано с трета страна — Квалифициране на искове, предявени срещу данъчната администрация — Отговорност на държава-членка за нарушение на общностното право)

(2008/С 209/18)

Език на производството: английски

Препращаща юрисдикция

High Court of Justice (Chancery Division)

Страни в главното производство

Ищец: The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation

Ответник: Commissioners of Inland Revenue

Предмет

Преюдициално запитване — High Court of Justice (Chancery Division) — Тълкуване на членове 43, 49 и 56 ЕО — Национално данъчно законодателство — Корпоративен данък — Освобождение — Дивиденди, изплатени от други дружества на дружество, установено на националната територия — Положение, което се различава в зависимост от държавата, в която са установени другите дружества

Диспозитив

- 1) Член 43 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че допуска законодателство на държава-членка, което освобождава от корпоративен данък дивидентите, които местно дружество получава от друго местно дружество, но предвижда облагането с този данък на дивидентите, които местно дружество получава от чуждестранно дружество, в което местното дружество има участие, даващо му възможност да упражнява определено влияние върху решенията на чуждестранното дружество и да определя неговата дейност, и едновременно с това предоставя данъчен кредит за действително изплатения данък от разпределящото дружество в държавата, за която е местно — при условие че данъчната ставка върху дивидентите с чуждестранен произход не е по-висока от прилаганата данъчна ставка за дивидентите с национален произход, както и че данъчният кредит е поне равен на платената сума в държавата-членка на разпределящото дружество, до облагаемия размер в държавата-членка на дружеството получател.

Член 56 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че допуска законодателство на държава-членка, което освобождава от корпоративен данък дивидентите, които местно дружество получава от друго местно дружество, но предвижда облагането с този данък на дивидентите, които местно дружество получава от чуждестранно дружество, в което местното дружество притежава поне 10 % от правата на глас, и едновременно с това предоставя данъчен кредит за действително изплатения данък от разпределящото дружество в държавата, за която е местно, при условие че данъчната ставка върху дивидентите с чуждестранен произход не е по-висока от прилаганата данъчна ставка за дивидентите с национален произход, както и че данъчният кредит е поне равен на платената сума в държавата-членка на разпределящото дружество, до облагаемия размер в държавата-членка на дружеството получател.

Член 56 ЕО трябва, по-нататък, да се тълкува в смисъл, че не допуска законодателство на държава-членка, което освобождава от корпоративен данък дивидентите, които местно дружество получава от друго местно дружество и едновременно с това предвижда облагането с този данък на дивидентите, които местно дружество получава от чуждестранно дружество, в което то притежава под 10 % от правата на глас, без да му предоставя данъчен кредит за действително изплатения от разпределящото дружество данък в държавата, за която то е местно.